

er der nogle, hvortil jeg ønsker at knytte enkelte Bemærkninger. Men forinden jeg gaar over dertil, maa jeg maaſte tillade mig at gjøre en Bemærkning til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører med Hensyn til det af den ærede Minister foreslaaede Postdampskib og Landpostvæsenet. Jeg er ikke ganske enig med den ærede Ordfører i, at de to Ting staa i nogen egentlig Forbindelse med hinanden, og jeg er heller ikke enig i, at man, fordi man bevilger Udgiften til Postdampskibet, nødvendigvis maa indskrænke Udgiften til Landpostvæsenet; thi sæt ogsaa, at Udgiften til Skibet fremtaalte for et enkelt Aar nogen Underbalance paa Postvæsenets Budget, saa vil det jo kunne udjævnes senere, og det har formentlig ikke været Hensigten med Postvæsenet, at det egentlig skulde afgive nogen Indtægt for Statskassen. Hvad nu selve Landpostvæsenet angaar, da finder jeg det rigtigt, at det udvikles, men jeg er ikke enig i, hvad der af Udvalget er udtalt i dets Betænkning under Nr. 18, at man under den videre Udvikling nødvendigvis maa lønne Udvekslerne af Postfagerne. Jeg tror nu for det Første, at man i Stedet for at gjøre dette, vilde gjøre betydelig større Gavn ved at antage saa mange Postbude, at de forskellige Folk, der skulle have Postfagerne, kunne faae dem bragte i Huset i Stedet for, at de nu henlægges hos en Brevudveksler, hvor de kunne komme til at ligge i Dage, ja endogaa i Uger, idet saadanne Folk, der ikke daglig hente Postfager, som oftest ikke vide eller ikke tænke paa, at saadanne Sager ligge og vente paa dem. Der er allerede gjort Forsøg i den af mig antydede Retning, idet der for indeværende Aar er bevilget et Beløb af 12,000 Kr. dertil, og der for næste Aar desuden foreslaas et Beløb af 6,600 Kr. i samme Viemod — ialt 18,600 Kr. —; men jeg vil dog henstille, at man gik noget videre endnu i denne Retning, da det er min Forvisning, at det særlig i de tyndt befolkede Egne vilde have større Betydning, om Alle kunde faae deres Postfager tilbragte i Hjemmet, selv om det kun skete 3—4 Gange om Ugen, i Stedet for at Posten nu hver Dag henlægges paa bestemte Steder, hvor Befolkningen sædvanlig ikke kommer, saa at Mange ikke faae deres Sager, navnlig Breve, i rette Tid. Jeg vil derfor henstille, om det ikke var rigtigst at søge Landpostvæsenet udviklet i den Retning, jeg her har antydet. — Af de Vindringsforslag, jeg forøvrigt ønsker at omtale, er først Forslaget Nr. 42 til det tredie Hovedafsnit af § 19, der gaar ud paa at nedsette den til Hedeelselskabet begjærede Sum med 4,000 Kr. Dette Selskabs Virksomhed har, tror jeg, fundet almindelig Anerkjendelse saa at sige hele Landet over, dets Vedelse er gaaet i en saa god Retning, at de Resultater, der foreligge, fuldstændig godtgjøre, at Bestyrelsen, og særlig enkelte Mænd af den, have vidst paa særdeles heldig Maade at løse den store Opgave, de

have stillet sig, nemlig at søge at kultivere de meget betydelige Hedearealer, der ligge hen i en stor Del af Jylland, og som udgjøre henved 100 Kvadratomile eller omtrent en Syvendedel af hele vort Lands Areal. Selskabets Virksomhed deler sig i to Hovedgrene, nemlig Træplantning og Engvanding, og med Hensyn til Træplantningen vil det jo ses, at der allerede er udfoldet en meget betydelig Virksomhed, idet omtrent 1½ Kvadratomil, eller ca. 1,500 Tdr. Land ere indtagne til Træplantning og for den væsentligste Del tilplantet. Selskabet har nemlig vidst paa en særdeles heldig Maade at knytte den private Foretagelsesaaend til sine Foranstaltninger, og det er derved lykkedes Selskabet med de ikke store Midler, det har havt at raade over, at gaa saa rafft frem, som sket er i dets forholdsvis korte Virketid. Det er ganske vist, at de Kapitaler, der anvendes til Træplantningen, bindes derved, og ikke i Diebliffet give nogen egentlig Rente, men at de naturligvis med Tiden vilde give baade Rente og Rentens Rente, kan der ingen Tvivl være om, og at anbringe Penge paa den Maade er altsaa det Samme som at anbringe dem i en god Sparekasse. Men foruden den direkte Nytte for nogle enkelte, har det den overordentlig store Fordel, at det for disse Egne vil bidrage væsentligt til at forbedre de ugunstige Klimaforhold særlig om Sommeren. Den anden Gren af Selskabets Hovedvirksomhed er Engvanding, og der har dets Virksomhed hidtil indskrænket sig til at staffe de enkelte Lodsseiere Vand til deres Eiendomme ved at projektere Kanaler og hjælpe dem til at danne Selskaber, som kunne udføre dem og for Resten yde dem Bidrag til større Stenmæværker. Ved denne Virksomhed er det lykkedes at faae fuldsørt flere Mile Kanaler og flere Tusinde Lønder Land Eng overrislet med Vand, hvilket aabenbart er en stor Vinding for de vedkommende Egne. Da det tilige er Egne, hvor Agerbruget næsten ikke kan bestaa under de nuværende Forhold uden Enge, har denne Virksomhed ikke blot i Diebliffet Betydning, men vil ogsaa ved den fremtidige Udvikling faae endnu større Betydning. Hidtil har Selskabet ikke givet sig af med Detaillerne i Engvandsarbejderne, og man har i alt Fald med en vis Ret anset imod, at denne Del af Arbeidet ikke blev udført paa den hensigtsmæssigste Maade, men nu er det endelig lykkedes at faae Udgiften til en Forandring heri, idet en Privatmand, saa vidt jeg veed, har skænket en Kapital af omtrent 20,000 Kr. til Oprettelsen af en Engvandskole til Uddannelse af Elever, som skulle udføre de praktiske Engvandsarbejder. Saa vidt jeg har kunnet skjønne, er denne Skole — jeg har selv besøgt den — hensigtsmæssig indrettet, og jeg tror, at man der paa en meget heldig Maade søger at forene den praktiske og den theoretiske Undervisning med hinanden. Det kan ikke negtes, at der derved er gjort et meget betydningsfuldt Skridt til at